

יעקובום יוסף-חיים

בן אברהם ומרים. נולד ביום י"ז במנחם-
אב תרפ"ח בברלין, בירת גרמניה. נצר
למשפחת אנשי תורה ודעת, שהציאה כמה
וכמה אנשי-מדע ידועי-שם. אביו אשר היה
רב ומורה בגרמניה ומחבר ספר "מכות-
שדי", עלה ארצה בשנת 1923 ויסד בה
את הקבוצה הדתית הראשונה. נאלץ לשוב
לחוץ-לארץ וחזר שנית בפברואר 1932,
הפעם עם אשתו ובנו יוסף-חיים, בן שלוש
וחצי, והתישב בירושלים. מאחר ששכל

את בנו-בכורו נותר יוסף-חיים בן יחיד להוריו. כבן שש החל יוסף-חיים
ללמוד בבית-הספר "גאולה" ובשנת תש"ז, כשסיים את לימודיו בבית-
המדרש למורים "מזרחי", מוכשר מאד ומתמסר ללימודיו, עורר תשומת-
לב מוריו ובעצמו החל להורות בבית-הספר לדוגמה שעליד בית-
המדרש. במסירות ובהצלחה מרובה מילא את תפקידו וראה בהינוך
ובהוראה יעוד נעלה.

לרגל מלחמת-השחרור הפסיק את עבודתו והתנדב לעבור לעיר
העתיקה המנותקת ולהרביץ שם תורה לילדים. "ההוראה היא גם חזית
מלחמה על קיומו של עם" — היה אומר — "ועלי ללחום גם בחזית
זו". ביום לימד את הנערים ובלילה ניצב עם נשקו בעמדות-מגן. כשסיים
שירותו בעיר העתיקה התנדב להגנה על ירושלים אשר מחוץ לחומה
ובשבועות-חייו האחרונים נמצא בעמדותיה הקדמיות, מול שער דמשק,
הנתונות באש יומם ולילה. ביום 12.7.1948 בדרכו מהחופשה הקצרה,
אחרי ביקור בבית הוריו, על אף הפגזה כבדה — אץ לעמדה, לבל ייעדר
מתפקידו, ונפגע מרסיס-פגז. בו בלילה מת מפצעיו. היה קבור בשייך-
באדר. ב-10.9.1950 הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.